

אלכס אפשטיין

אלכס אפשטיין (נולד ב-1971) הוא סופר ישראלי.

נולד בעיר לנינגרד (כיום סנקט פטרבורג) שברוסיה הסובייטית. עלה לישראל בשנת 1980, כשהיה בן תשע. גדל בעיר לוד. כתב עשרה ספרים ובהם ספר ילדים, ספר שירה, שלושה רומנים, שני קובצי סיפורים, נובלה ונובלה דיגטלית. בנוסף, הוא מפרסם את סיפוריו וביקורות ספרותיות במוספי הספרות של העיתונים "הארץ" (בעל המדור "זעירים" במוסף לתרבות ולספרות של העיתון, שמביא סיפורים קצרים מפרי עטו) ו"ידיעות אחרונות". סיפוריו תורגמו לאנגלית, לרוסית, לאיטלקית ולהולנדית.

קובץ – collection
מוסף – weekend supplement
זעירים – tiny
מפרי עטו – his work

ערכה – edited

כמתכנת – computer programmer

מה שמייחד את אפשטיין הוא אחד מהז'אנרים שבהם הוא עוסק, שעניינו כתיבתם של סיפורים קצרים במיוחד. אפשטיין הוא בעל ידע נרחב, שאותו הוא משלב ביצירתו.

בשנת 2003 הוענק לו פרס ראש הממשלה לסופרים עבריים.

בשנת 2012 פירסם בפייסבוק ספר דיגיטלי חינמי "לקסם הבא אזדקק לכנפיים". את הספר ערכה טל ניצן ויש בו 88 סיפורים קצרצרים.

כיום הוא מתגורר עם אשתו בתל אביב, מלמד כתיבה יוצרת ועובד כמתכנת בחברת היי-טק.

ספריו

- **כותב לנינגרד ושירים אחרים**, תל אביב: עקד, תשנ"ג-1992.
- **הכלב שדיבר** (על המלחמה), תל אביב, זמורה ביתן, תשנ"ה-1994.
- **ספור על נמרודן**, ירושלים: כתר, 1997.
- **אהובתו של מטפס ההרים**, ירושלים: כתר, 1999.
- **הגיבורים הצהובים**, ירושלים: כתר, 2000.
- **מילון מהפך / עם הקדמה מאת אלכס אפשטיין**, תל אביב: גוונים, תש"ס-2000.
- **אודיסיאה**, ירושלים, כתר, 2001.
- **מתכוני חלומות**, תל אביב: בבל, תשס"ב-2002.
- **ספרייה דמיונית**, תל אביב, בבל וואלה! 2002. (מצוי גם בגרסה מקוונת).
- **לכחול אין דרום**, תל אביב, עם עובד, תשס"ה-2005.
- **קיצורי דרך הביתה**, ידיעות ספרים, 2010.
- **לקסם הבא אזדקק לכנפיים**, עצמאית בפייסבוק, 2011.

מר קצרצר

publishers – הוצאות
stage – במה
shortcuts – קיצורי דרך
collection – אסופה

testifies – מעיד
continents – יבשות

במרוצת – במשך
is expected – שמצופה
To capture – ללכוד

term – מושג
honestly – בכנות
foreignness – זרות
to be ashamed – להתבייש
different, unusual – חריג

adopted – אימצה

בזמן שהוצאות הספרים נותנות במה בעיקר לרומנים, אלכס אפשטיין מפרסם את "קיצורי דרך הביתה", אסופה של 99 סיפורים קצרצרים. "הקול האמיתי שלי נגלה לי בסיפורים שכתובים בכמה שפחות מילים", הוא אומר

שרי שביט , 02.01.11, 16:25

בגיל שמונה אלכס אפשטיין נחת לראשונה בלוד, וברגע הראשון היה בטוח שהגיע לאפריקה, עליה קרא בספרים, בגלל עץ התמרים שראה כשיצא משדה התעופה. בהמשך חייו, "כמו ילד טוב למשפחה רוסית", הוא מעיד על עצמו, למד מחדש את מיקומן של יבשות העולם, וגם הנדסת אלקטרוניקה באוניברסיטה. את האפשרות שיום יבוא ויהפוך לסופר הוא לא באמת לקח ברצינות.

"כשהתחלתי לפרסם סיפורים אי שם בשנות ה-90, כתבתי סיפורים קצרים. במרוצת השנים, אולי גם בגלל שזה מה שמצופה מסופרים בישראל בימינו, עברתי לרומנים", הוא מספר. "לקח לי המון זמן למצוא את הקול האמיתי שלי. הוא נגלה לי בסיפורים קצרים מאוד, שכתובים בכמה שפחות מילים. והן מצליחות, לפחות בעיני, ללכוד תנועה רגשית בין שני אנשים, שאולי מספרת סיפור יותר גדול, בעיקר בזכות מה שלא נכתב בו".

לשאלת החיבור למושג הישראליות עונה אפשטיין בכנות - הוא חי בישראל, כותב בעברית, ולכן מרגיש ישראלי. מצד שני, הזרות עדיין מהווה חלק בלתי נפרד ממנו: "הגעתי לארץ בתור ילד בן שמונה בלי לדעת מילה עברית. התביישתי ללכת ברחוב עם ההורים שלי כשהם דיברו בניהם ברוסית, כי זה היה דבר חריג. אני חושב שאם היתה לי ביוגרפיה אחרת, ולא הייתי מוותר על הרוסית ולומד עברית, לא הייתי נהפך לסופר.

"העברית היא שפה שאימצה אותי, והרוסית היא שפת האם שלי, לפי הגדרה במילון, אבל אני לא יודע אותה כמו שאמורים לדעת. זה מוזר כי אומרים שאתה לא נולד מהגר, אבל אתה מת מהגר. כשאתה עובר כזאת חוויה צבעונית ומוזרה, כשאתה מגיע מסנט פטרבורג ללוד, שוכח שפה אחת ולומד שפה אחרת וכותב בה, תמיד תישאר קצת זר".

מתוך: "לקסם הבא אזדקק לכנפיים", אלכס אפשטיין

<http://www.facebook.com/media/set/?set=a.2205017939878.86273.1680271635&type=1&l=3faff8e832>

אלכס אפשטיין

לקסם הבא אזדקק לכנפיים

88 סיפורים קצרצרים

כל הזכויות שמורות. אפשר להגיב, לשתף ולתייג | עורכת הספר: טל ניצן | תל אביב 2012

לקסם הבא אזדקק לכנפיים | אלכס אפשטיין

הקדשה

בעולם שבו כל הספרים דיגיטליים המושג "ספר יד שנייה" מאבד מיופיו. הכל יהיה חדש, לנצח. אבל אני מבטיח לך: אנחנו נמשיך להתפורר מרוב אהבה.

על שלמותם של סיפורי האהבה בעודם באוויר

אישה אחת השליכה ספרים מהחלון בקומה השלישית. כל הרחוב נעצר לחזות במראה של מבול הספרים המסתחררים באוויר ומתרסקים על המדרכה ולהקשיב להמייית הדפים המתוקה (הניקוד בספרי השירה החזיק מעמד, אבל זה כבר סיפור אחר). ורק בעלה - שעמד חסר אונים על המדרכה ממול - שם לב שלמענו היא בכל זאת זורקת אותם בסדר אלפביתי.

תודעה

תולעת הספרים החלה לפחד מן המוות. (מאחד הספרים שכילתה למדה על האפשרות להפוך לתולעת ספרים דיגיטלית.) כדי להתכונן החלה לנקב ספרי תפילה.

עבודת בית:

כתבו מה דעתכם על עתידו של הספר? איך ומה יקראו הילדים שלכם? הנכדים?